

Pamenate, grasinausi išsiaiškinti iki galo schemą, pagal kurią miesto seniūnaičiai sausio mėn. pateko į politikų spąstus, o aš buvau mero „vyriškai“ nominuota ragana? Išsiaiškinau, babajaginu visiems. Buvo lygiai taip, kaip ir įtariau posėdžio metu: sausio 24 d. į administracijos Komunikacijos skyriaus specialistą kreipėsi mero patarėja ir jo paprašė (!), kad seniūnaičiai deleguotų savo atstovus į Etikos ir procedūrų bei Antikorupcinę komisijas. Tarybos posėdžio pradžia – 26 d. 9 val. ryto. Komunikacijos specialistui pasirodė tinkama komunikacija 24 d. vakare paprašyti seniūnaičių sueigos pirmininkės deleguoti seniūnaičius. Po du. Nesvarbu, kad pirmininkė tai yra tik seniūnaičių sueigos pirmininkė, daugumą daugiausia galinti tą sueigą sušaukti ir joje sprendimus visi drauge priimti. Nesvarbu, kad laiko sueigai sušaukti nebėra. Nesvarbu, kad politikai iki posėdžio vargu ar seniūnaičių pavardės išvys ir į jų galimybes neįsigilins, o turės nuspręsti, kuris tinkamas komisijai, o kuris – ne. Nesvarbu, jog patys seniūnaičiai tik posėdyje suprato, į kokią padėtį pateko, bet jau buvo vėlu – valdantieji jau buvo pasirinkę už ką rankas pakels. Sakysite – smulkmena? Tai kaip mes tada išsivaizduojame būsimus seniūnus žmonių interesus ginsiant, jeigu jie bus tiesiogiai administracijos direktoriui pavaldūs, jo į seniūno pareigas priimti ir jo priedais bei priemokomis apdalinami arba ne? Jeigu jau tiesiogiai žmonių išrinkti seniūnaičiai yra tik kilnojama figūra politinio sprendimo priėmimo procedūroje? Dviejų valdininkų kilnojama? Pagarba – niekada ne smulkmena. Demokratija – taip pat.

Gema Umbrasienė

